

LAMMINRAHKAN LAHOKAVIOSAMMALSELVITYS

Projekti	Lamminrahkan lahokaviosammalseelvitys
Projekti nro	1510066794
Vastaanottaja	Kangasalan kaupunki
Päivämäärä	31.05.2022
Laatija	Satu Laitinen
Tarkastaja	Tiina Virta

SISÄLTÖ

1.	Johdanto	1
2.	Menetelmät	2
3.	Tulokset	3
4.	Johtopäätökset	3

1. Johdanto

Tämä lahokaviosammalseelvitys laadittiin Kangasalan Lamminrahkan vireillä olevan asemakaavan 881 tarpeisiin. Lahokaviosammal (*Buxbaumia viridis*) on luokiteltu erittäin uhanalaiseksi (EN), kuuluu EU:n luontodirektiivin liitteen II lajeihin ja on rauhoitettu luonnonsuojeluasetuksella. Lahokaviosammalesta on tehty useita havaintoja Tampereen Atalasta läheltä selvitysalueen länsirajaa (Tampereen lahokaviosammalseelvitys 2021).

Selvitysalueeseen kuuluu asemakaavoitettavan alueen (n. 73 ha) lisäksi pieni Lahdentien eteläpuolelle sijoittuva alue (n. 0,6 ha), jolle suunnitellaan kevyenliikenteen väylää (Kuva 1-1). Selvitysalue sijaitsee Kangasalan länsiosassa ja se rajautuu lännessä ja pohjoisessa Tampereen rajaan. Selvityksestä vastasi FM biologi, luontokartoittaja Satu Laitinen Ramboll Finland Oy:stä.

Kuva 1-1. Selvitysalue.

2. Menetelmät

Luotettavin aika tehdä lahakaviosammalselvitystä on myöhäinen syksy ennen lumentuloa, jolloin itiöpesäkkeet ovat tuoreita, tai varhainen kevät lumien sulamisen jälkeen, jolloin itiöpesäkkeet ovat edelleen hyvin näkyvillä. Helposti tunnistettavien, kookkaiden itiöpesäkkeiden lisäksi lajia voi kartoittaa myös ruskeiden, pinnanmyötäisten itujuvärsyryhmien perusteella. Talvi 2021-2022 oli hyvin luminen, jolloin kartoitus päästiin tekemään vasta lumien sulettua.

Lamminrahkan lahokaviosammalselvityksen maastotyöt tehtiin 3.-5.5.2022. Kartoitusta kohdennettiin metsäisille alueille, joissa tunnistettiin olevan soveltuvaa elinympäristöä. Lahokaviosammalten elinympäristöksi soveltuvista riittävän suojaisista ja kosteista metsiköistä tarkistettiin pitkälle lahonneet kannot ja maapuut, jollaisilla laji kasvaa. Erityistä huomiota kiinnitettiin kuusenkantoihin ja kuusimaapuihin, jotka toimivat lajin pääasiallisena kasvualustana. Selvityksen yhteydessä havainnointiin sekä itiöpesäkkeitä että itujyväsiirymiä. Havaintojen merkitsemiseen käytettiin GPS-laitetta.

3. Tulokset

Selvitysalueella ei havaittu lahokaviosammalta.

Selvitysalueella ei ole lahokaviosammalle erityisen hyvin soveltuvia elinympäristöjä. Alueen metsistä puuttuvat lähes kokonaan pitkälle lahonneet kuusenkantot ja kuusimaapuut johtuen voimakkaasta metsienkäsittelystä, paikoin maaperän kallioisuudesta sekä Rieson vanhojen peltoalueiden puuston nuoresta iästä. Lahoja koivunkantoja on jonkin verran eri puolilla aluetta. Metsien hakkuut ja harvennukset ovat myös vähentäneet lahokaviosammalten vaatimaa kosteaa ja suojaista pienilmastoa.

Kuva 3-1. Selvitysalueen keskellä sijaitseva ojitettu korpialue, jonka puusto on alueelle tyyppilliseen tapaan voimakkaasti hoidettua eikä lahoppua juuri ole.

4. Johtopäätökset

Selvitysalueella ei havaittu lahokaviosammalta tai sille hyvin soveltuvia elinympäristöjä. Lajia ei ole tarpeen huomioida alueen jatkosuunnittelussa.